

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקיד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ה מִנְחָם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

הַתּוֹרָה עַב

דע, שְׁלֵאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא גַם־כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. בְּוַדַּאי כְּשִׁזְכִּין לְשִׁמְעַ מִפִּי תוֹרָה, הוּא מְעַלָּה יִתְרָה, אֲבָל גַּם כְּשִׁאִין שׁוֹמְעִין תוֹרָה, הִרְאִיָּה לְבַד, שְׁזִזְכִּין לְרֵאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַצְּדִיק, הוּא גַם־כֵּן טוֹב מְאֹד.

כי עַל־יְדֵי שְׁרוּאִין אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַצְּדִיק, עַל־יְדֵי־זֶה מְקַבְּלִין גְּדֻלָּה. וְעַקֵּר הַגְּדֻלָּה הִיא שְׁפִלוּת, כְּמוֹ שְׁמַצִּינוּ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: כָּל מְקוֹם שֶׁאֵתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שָׁם אֵתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ (מְגִלָּה לא), כִּי עַקֵּר הַגְּדֻלָּה הִיא שְׁפִלוּת. וְעַקֵּר הַתְּחִיָּה לְעֵתִיד, שִׁיעֲמָדוּ בַתְּחִיָּה וַיְחִיו חַיִּים נְצַחִיִּים, עַקֵּר מֵה שִׁיְהִיָּה נְחִיָּה וַיְקוּם בַתְּחִיָּה הוּא הַשְׁפָּלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד. כִּי הַשְׁפָּלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה נְחִיָּה לְעֵתִיד, וַיְקוּם בַתְּחִיָּה, בְּבַחֲיַנֵּת (ישעיה כ"ו): "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שִׁכְנֵי עֶפְרָיִם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָּה (סוֹפָה ה'): "מִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה שָׁכֵן לְעֶפְרָיִם בְּחַיָּיו". כִּי עַקֵּר הַתְּקוּמָה בַתְּחִיָּה יִהְיֶה רַק לְהַשְׁפָּלוּת, שֶׁהַשְׁפָּלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה נְחִיָּה וַיְקוּם בַתְּחִיָּה לְעֵתִיד.

כי תַעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהַשִּׁיג עֲכָשׁוּ, וְזֶה מִחֲמַת שֶׁאֲנוּ עֲכָשׁוּ בְּגִבּוֹל, וְכָל דְּבַר שִׁישׁ לוֹ גְּבוּל אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיג תַעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא הָרוּחָנִי. וְעַל־כֵּן גַּם עֲנֵג שַׁבָּת, שֶׁהוּא מֵעִין עוֹלָם הֵבֵא, אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָּה (שַׁבָּת קיח): "כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת, נוֹתֵנִין לוֹ נַחֲלָה בְּלֵי מְצָרִים, הֵינּוּ בְּלֵי גְבוּל,

כי ענג שבת שהוא מעין עולם הבא, הוא בחינת בלתי גבול. ועל-כן עקר חיים נצחיים של לעתיד לבוא, בחינת תענוג עולם הבא, יהיה רק להשפלות של כל אחד. כי שפלות ועניות הוא בחינת בלתי גבול, כי הוא בחינת אין ממש, ואין לו שום גבול, מחמת שהוא בתכלית העניות, ועקר חיים נצחיים של עולם הבא הוא רק בבחינת בלתי גבול כנ"ל. ועל-כן שבת שהוא מעין עולם הבא, נאמר בו: "טועמיה - חיים זכו", כי מי שטועם טעם ענג שבת, זוכה לחיים, בחינת חיים נצחיים כנ"ל:

ודע, שכל אחד ואחד לפי התנוצצות המחין שלו כן זוכה לקבל גדלה, בבחינת (שיר השירים ו): "מלך אסור ברהמים" - ברהמי מחין (סוף התקונים תקון ו, דף ה). הינו שבחינת המלכות, דהינו גדלה הוא אסור וקשור ברהמי מחין, שלפי התנוצצות המחין כן מקבל גדלה. והמחין והדעת הם בחינת בנין בית המקדש, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות לג): 'כל מי שיש בו דעה, כאלו נבנה בית המקדש בימיו. כי דעה נתן בין שתי אותיות, ובית המקדש נתן בין שתי אותיות זכו, ועל-כן כל אחד כפי מחו ודעתו וכפי שהוא מכנים עצמו בתוך הדעת, כל מה שהוא עוסק יותר להגדיל מחו ודעתו, כן הוא עוסק בבנין בית המקדש, כי עקר בחינת בנין בית המקדש הוא הדעת כנ"ל. ויש מי שיש לו מח מהיר וחרוף, והוא עוסק תמיד להגדיל מחו ודעתו, שזהו בחינת עוסק בבנין בית המקדש, וכפי הגדלת דעתו ומחו כן זוכה לקבל גדלה. וזה בחינת (משלי כ"ב): "חזית איש מהיר במלאכתו, לפני מלכים יתיצב". 'איש מהיר במלאכתו' זה בחינת מי שיש לו מח מהיר וחרוף כנ"ל, שהוא בחינת מהיר במלאכתו, הינו במלאכת בנין בית המקדש (עין מדרש שה"ש

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקטז - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בתחלתו). כי מלאכת בנין בית המקדש הוא כפי מחו כנ"ל, ועל ידי זה: לפני מלכים יתיצב, הינו שזוכה לגדלה, בחינת מלכות, כי הגדלה היא כפי התנוצצות המה, בבחינת: מלך אסור ברהטים, כנ"ל:

ויש מח כלי ויש מחין פרטים, וכל המחין הפרטים הם מקבלין ממח הכולל, שהוא חכם הדור. וזהו מעלת הזוכה לראות את עצמו עם הצדיק האמת, שהוא חכם הדור, בחינת חכם הכולל כנ"ל. כי על ידי שזה החכם הכולל רואה אותו ומסתכל בו, על ידי זה מתנוצץ מחו, ועל ידי שמתנוצץ מחו, על ידי זה מקבל גדלה, כי עקר הגדלה הוא על ידי התנוצצות המח כנ"ל. כי עינים על שם החכמה נאמר, כמו שכתוב (בראשית ג): "ותפקחנה עיני שניהם", ופרש רש"י: 'על שם החכמה נאמר'. ועל כן על ידי שזה החכם, שהוא מח הכולל, מסתכל בו, על ידי זה מאיר בו חכמה ומחין, ומתנוצץ מחו, ועל ידי זה מקבל גדלה כנ"ל. כי כל אחד ואחד יש לו איזה מח ודעת לפי מדרגתו. אבל המח והדעת של כל אחד ואחד הוא מנח בקטנות, ואינו מתנוצץ, ועל ידי שמתכל בו החכם הדור, שהוא מח הכולל, על ידי זה מתנוצץ מחו של כל אחד ואחד כפי מדרגת מחו, ועל ידי התנוצצות המח מקבל כל אחד גדלה כפי מדרגת מחו, כי עקר הגדלה היא על ידי התנוצצות המח כנ"ל:

ועל כן משה רבנו, עליו השלום, שהוא היה הדעת הכולל של כל ישראל, על כן על ידי ראיתו לבד, שהיה מסתכל בתוך כל אחד ואחד, על ידי זה היה יכול לחלק הגדלה והשררה לכל אחד ואחד כראוי לו לפי מדרגת מחו. וזה בחינת (שמות י"ח): "ואתה תחזה מכל העם, ושמת עליהם שרי אלפים שרי

מאות" וכו'. ואתה תחזוה' דיקא, כי על-ידי הראיה לבד של משה
רבנו, שהיה רואה ומסתכל בכל אחד ואחד, היה מתנוצץ מחו
של כל אחד, ועל-ידי-זה קבל כל אחד ואחד גדלה ושררה כפי
ערכו, כפי הראוי לו לפי מדרגת מחו, דהינו בחינת 'שרי אלפים
ושרי מאות' וכו'. וזהו: ואתה תחזוה וכו' ושמת עליהם שרי
אלפים' וכו', כי על-ידי שיחזוה משה ויסתכל בעם, על-ידי-זה
בעצמו הוא משים אותם 'שרי אלפים' וכו', כי על-ידי הסתכלותו
בהם מקבל כל אחד גדלותו, על-ידי התנוצצות מחו שמתנוצץ
על-ידי ההסתכלות שמסתכל בו חכם הדור, בחינת משה כנ"ל.
וגם משה היה יכול לצוות, שזה יהיה שר-אלף וזה שר-מאה וכו',
כי על-ידי הסתכלותו בהם היה יודע הגדלה המגיע לכל אחד
ואחד, כי על-ידי הסתכלותו היה יודע התנוצצות המח של כל
אחד, אשר כפי התנוצצות המח כן מגיע לו גדלה כנ"ל:

ואזי בשמקבל כל אחד גדלה כפי הראוי לו באמת לפי מדרגת
מחו, על-ידי שיש מנהיג אמתו בחינת משה, שיכול לחלק
הגדלה לכל אחד כראוי לו על-ידי הסתכלותו לבד, אזי יודע כל
אחד מהשרים והמנהיגים של ישראל לחדש חדושין דאורייתא
כפי הראוי לו לפי מדרגת מחו, לא פחות ולא יותר. כי מאחר
שכל אחד עומד על מקומו הראוי לו באמת, דהינו שיש לו שררה
וגדלה כפי הראוי לו באמת כנ"ל, על-כן כל אחד יודע לפי גדלותו
והתמנותו איך וכמה הוא צריך לחדש בתורה, ובפני כמה
אנשים הוא צריך לומר תורה, כי זה שממנה על אלף מישראל,
דהינו שר-האלף, הוא צריך לומר תורה בפני אלף אנשים, וכן
כלם:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתק"ח - צמח מנהר"ג יצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סדר קצור לקוטי מנהר"ג הי"מ:

חיים נצחיים - עב

א על-ידי שזוכין לראות את עצמו עם הצדיק האמת על-ידי-זה מקבלין גדלה ושררה ועקר הגדלה הוא שפלות. כמו שמצינו אצל השם יתברך 'כל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש-ברוך-הוא שם אנו מוצאים ענותותו'. ועקר התחיה לעתיד שיקומו בתחיה ויחיו חיים נצחיים יהיה רק להשפלות של כל אחד. הינו שרק השפלות של כל אחד יהיה נחיה ויקום בתחיה לעתיד. כי עקר התענוג הנפלא שהוא חיים נצחיים של עולם הבא אי אפשר לקבל רק השפלות והענוה האמתית של כל אחד. וכפי שמבטל ומשפיל עצמו באמת יזכה לחיות ולקבל התענוג של עולם הבא:

ב על-ידי שרואין את עצמו עם הצדיק האמת על-ידי-זה מתנוצץ מחו ודעתו ועל-ידי-זה מקבלין גדלה ושררה לפי התנוצצות מחו. ועל-ידי-זה זוכה לחדש חדושין דאורייתא כראוי לו לפי מחו:

סדר ימ"י מנהר"ג י"ת הי"מ:

צו והנה ביום חמישי חזרתי בזריות לגאליטע, ולא השארתי עוד שום ספר בהוסקיע וחינו בהולים לחזר לגאליטע כדי לבוא קדם חצות לבית הקונסליר לשמע התשובה מהם אשר עינינו היו תלויות לזה וחינו היו תלויים מנגד כי הוא חשש סכנת נפשות כנזכר לעיל:

ובאנו לגאליטע לבית האכסניא שלנו, והלכנו מיד לעיר ביאלע, וחזרנו ובאנו לסיקריטור ומסרנו לו הבילעט עם כתב העתקה של הסופר הנזכר לעיל, שהיתה חתומה ופתחה וקראה וענה

וְאָמַר, הֲלֹא הוּא בְּעַצְמוֹ אֹמֵר שְׂאִינוֹ מְכִיר הַחֲתִימָה וְאָמַר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְשָׂאֵל אֲדוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כְּמוֹ שְׁנֵי לְקוֹנְסְלִיר, כִּי הַקּוֹנְסְלִיר בְּעַצְמוֹ לֹא הָיָה אִזּוֹ בְּבֵיתוֹ וְחֲזַרְנוֹ וְהִלְכְנוּ מִשָּׁם בְּדֹאגָה וּפְחַד גָּדוֹל, וְגִדְל הַצֶּעַר וְהַפְּחַד שֶׁהָיָה לִי אִזּוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר, וַיִּשְׁבְּתִי מִשְׁתוֹמֵם עַל הָעֲלִיָּה עַד שֶׁהִתְחַלֵּתִי לְבָכוֹת בְּלֵב נִשְׁבָּר מְאֹד שֶׁבָאתִי לְאֶרֶץ מְרַחֲקִים וְאִין לִי מְכִיר, וּבָאתִי בְּסַכָּנָה כְּזֹאת, וְהָיָה לִי כְּלִיזוֹן עֵינַיִם עַד יוֹם שֶׁשִּׂי אַחֵר הִתְפַּלְּהָ:

אַחֵר כִּךְ חֲזַרְנוֹ וְהִלְכְנוּ לְשָׁם וְהִשִּׁיב הַפְּיֻקְרִיטוֹר שְׁנִילֶךְ לְהָאֲדוֹן הַנְּזֹכֵר לְעִיל בְּעַצְמוֹ, כִּי עַדִּין לֹא הִשִּׁיב לוֹ וְזֶה הָאֲדוֹן לֹא הָיָה אִזּוֹ בְּבֵיתוֹ, וְהִכְרַחְנוּ לְהַמְתִּין שָׁם הַרְבֵּה בְּפָחִי נֶפֶשׁ וְכְלִיזוֹן עֵינַיִם. אַחֵר שְׁתַּיִם אִזּוֹ שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בָּא הָאֲדוֹן הַנְּזֹכֵר לְעִיל לְבֵיתוֹ, וְהוֹדִיעוּ לָנוּ, וְהִלְכְנוּ וּבָאנוּ לְפָנָיו וְהוּא טָעַן גַּם כֵּן כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה שֶׁדִּבֶּר הַפְּיֻקְרִיטוֹר הַנְּזֹכֵר לְעִיל, גַּם שָׂאֵל לְהִיכֵן אָנוּ רוֹצִים לְנַסֵּעַ אֲמָרְנוּ לוֹ לִירוּשָׁלַיִם עָנָה וְאָמַר אִין הַקִּיסָר שְׁלָנוּ בּוֹחֵר בְּאַנְשֵׁים הַהוֹלְכִים לִירוּשָׁלַיִם, כִּי הוּא רוֹצֵה שִׁישֵׁב כָּל אֶחָד בְּמַדִּינָתוֹ בְּבֵיתוֹ כִּי אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים מְרַמִּים אֶת הָעוֹלָם וְלוֹקְחִים מְעוֹת הַמְּדִינָה לַחוּץ (כִּי־דוֹעַ שְׁשָׁם אָסוּר עַל פִּי פְקֻדַת הַקִּיר"ה לְקַבֵּץ מְעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) הִשְׁבְּתִי לוֹ אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּר מִיָּד וְנִשְׁתַּק קְצַת אֲבָל עַל כָּל פָּנִים עַל הַבִּילְעֵט לֹא הִשִּׁיב דְּבַר רַק אָמַר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְשַׁלַּח הַדְּבָר לְפָנָי הַמִּינִיסְטֵר הַקּוֹנְסְלִיר בְּעַצְמוֹ, וְשִׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה עַל־זֶה עַד יוֹם ב' וְקַבֵּל הַבִּילְעֵט וְכִתַּב הַהֶעֱתָקָה הַנְּזֹכֵר לְעִיל מִיָּדֵינוּ, כְּדִי לְשַׁלְּחוֹ לְהַקּוֹנְסְלִיר בְּעַצְמוֹ וְחֲזַרְנוּ וְהִלְכְנוּ מִשָּׁם וְגִדְל הַצֶּעַר וְהַפְּחַד וְהֵאִימָה שֶׁהָיָה לָנוּ אִזּוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר, וְחֲזַרְתִּי וּבְכִיתִי לְפָנָי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁירְחַם עָלַי בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים:

צַח וְהֵנָּה גִּדְל כְּלִיזוֹן הָעֵינַיִם שֶׁהָיָה לָנוּ עַד יוֹם שְׁנֵי יָכוֹל כָּל אֶחָד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקכ"ג מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ג"
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהַבִּין בְּעֲצֻמוֹ וְהֵנָּה זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה', הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי פְּרָשֶׁת אֲמַר
 שְׁלֹשִׁים לְמִסְפַּר-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, נִבְּנִסְנוּ לְשָׁם וְהִכְרַחְנוּ לְהַמְתִּין קֶצֶת
 אַחֵר כִּךְ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ אֶחָד שְׁנֵי בִילְעָטִין כְּתוּבִים וְחֲתוּמִים
 כְּרָאוּי עִם שְׁנֵי צַעֲטָלִיד (פְּתָקָאוֹת) בְּלִשׁוֹן יִשְׁמַעְאֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר
 הִפְלִיא חֶסְדּוֹ עִמָּנוּ וְעִזְרָנִי עַד כֹּה, כֵּן יִגְמַר נָא חֶסְדּוֹ עָלֵינוּ
 לְהַבִּיאַנִי מִהָרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם אָמֵן:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

מִכָּל אֶחָד כְּפִי תִקּוּן הַבְּרִית, וְכִפִּי הַתְּקַשְׁרוֹתוֹ לְצַדִּיקֵי אֱמֶת שֶׁהֵם
 שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, כְּמוֹ כֵּן הוּא יָכוֹל לְטַעַם מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה,
 וְאֵזִי אַרְיֵה נְחִית לְאָכַל קֶרְבָּנוּ, הֵינּוּ תְּפִלָּתוֹ. אָבֵל עַל-יַדֵּי פְּגָם
 הַבְּרִית הוּא בְּבַחֲיַנַּת מִיִּין מְרִירִין וְכוּ', וְאֵזִי אֵינּוּ יָכוֹל לְטַעַם
 מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאֵזִי כְּלָבָא נְחִית לְאָכַל קֶרְבָּנוּ, שֶׁהִיא
 תְּפִלָּתוֹ (ש"ס נ).

מִטּוֹ וְדַע שְׁעֵזִי פָּנִים שְׂיֵשׁ בַּדּוֹר הֵן הֵן הַכְּלָבִים, וְהֵן הָעוֹמְדִים
 וְחוֹלְקִים עַל תְּפִלָּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׁעֵדִין לֹא תִקֵּן בְּרִיתוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת. וּמִזֶּה תָּבִין מִמִּילָא כַּמָּה גְּדוֹל עוֹנָם שֶׁל הַחוֹלְקִים עַל
 תְּפִלָּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל תְּפִלָּתוֹ, כִּי הֵם נִקְרָאִים
 כְּלָבִים מִמָּשׁ, בְּבַחֲיַנַּת וְהַכְּלָבִים עֵזִי נֶפֶשׁ. כִּי אַף עַל פִּי שְׂזֵה הָאִישׁ
 שְׂמַתְּפִלֵּל לֹא זָכָה עֲדִין לְתִקּוּן הַבְּרִית, וּמַחְמַת זֶה בָּא עָלָיו
 הַמַּחְלָקֶת הַזֹּאת שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת כְּלָבָא נְחִית וְכוּ' כַּנֶּ"ל, אָבֵל
 הַחוֹלְקִים אֵינָם פְּטוּרִים מִחֲמַת זֶה מֵעַנְשָׁם, כִּי הֵם עוֹקְרִים אֶת
 נֶפֶשׁ מִן הַקֶּדְשָׁה וּמִכְּנִיסִים עֲצָמָם לְהִיוֹת נִקְרָאִים בְּשֵׁם כְּלָבִים
 מִמָּשׁ, עַל-יַדֵּי שְׂחוֹלְקִים עַל תְּפִלָּתוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא תִקֵּן בְּרִיתוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת וּכְנֶ"ל. כִּי בּוֹדָאי הוּא צָרִיד לִיַּגַּע עֲצָמוֹ לְהַתְּפִלֵּל בְּכָל
 כַּחוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁהוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא אַף עַל פִּי שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְהַרְגִּישׁ

מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְהִיגִיעָה בְּעֶצְמָה יְקָרָה מְאֹד, בְּמִבְאֵר
 בְּמָקוֹם אַחֵר. אֲבָל הַחֹלְקִים הֵם בְּחִינַת כָּלְבִים מִמָּשׁ וְגָדוֹל עֲנָשָׁם
 מִנְּשֵׂא רַחֲמָנָא לְצִלָּן (שם).

נ על-ידי לְמוֹד זְכוּת עַל הַרְשָׁע, נִתְחַזַּק מְאֹד עֵינָיו שֶׁל הַצַּדִּיק,
 וְיָכוֹל לְרַאוֹת וּלְהַשִּׁיג צְדָקָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיָכוֹל לִידַע
 וּלְהַבִּין כִּי ה' הַצַּדִּיק אֵף עַל פִּי שְׁהַרְשָׁע זֹכֶה בְּדִין, וְנִתְפַּשֵּׁט לְבוֹ
 מִעַקְמֵיּוֹת שְׁהָיָה לוֹ קָדָם, וְנִתְחַזַּק אֲמוּנָתוֹ וְיָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל (שם
 נה).

נא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה צָרִיךְ לְהִכְנִיעַ הָרַע שֶׁבְּפֶרֶט וְהָרַע שֶׁבְּכָלֵל. הָרַע
 שֶׁבְּפֶרֶט, הֵינּוּ גּוֹפּוֹ הַמְּגֻשָּׁם וְחָמְרוֹ, יִבְטַל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ
 חֲסִידִים הָרְאוּשׁוֹנִים שְׁהָיָה לָהֶם בְּשַׁעַת תְּפִלָּה הַתְּפִשְׁטוֹת
 הַגְּשָׁמִיּוֹת. וְהָרַע שֶׁבְּכָלֵל הֵינּוּ הַתְּפִלוֹת שֶׁל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
 שֶׁמִּתְפַּלְלִים עִמָּהֶם, יִבְטַל הָרַע שֶׁלָּהֶם וַיַּעֲשֶׂה מִהָרַע כִּסּוּא לְקַדְשָׁהּ
 (שם נה).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־טוֹבוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

כִּי פַעַם אַחַת יָשְׁבוּ כָּל הַחַכָּמִים, וְכָל אֶחָד הַתְּפָאֵר בְּחַכְמָתוֹ זֶה
 הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁהִמְצִיא בְּחַכְמָתוֹ עֲשִׂית בְּרוּךְ, וְזֶה הַתְּפָאֵר בְּמִין
 מִתְּכוּת אַחֵר, וְזֶה הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁהִמְצִיא בְּחַכְמָתוֹ עֲשִׂית כֶּסֶף
 שֶׁהוּא חָשׁוּב בְּיוֹתֵר, וְזֶה הַתְּפָאֵר שֶׁהִמְצִיא עֲשִׂית זָהָב, וְזֶה הָיָה
 מִתְּפָאֵר שֶׁהִמְצִיא כָּלִי מְלַחֲמָה וְזֶה הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ
 לַעֲשׂוֹת אֵלּוֹ הַמִּתְּכוּת, שֶׁלֹּא מֵאֵלּוֹ הַדְּבָרִים שֶׁהֵם עוֹשִׂין מֵהֶם אֵלּוֹ
 הַמִּתְּכוּת וְזֶה הָיָה מִתְּפָאֵר בְּחַכְמוֹת אַחֵרוֹת כִּי יֵשׁ כִּמְהַ דְּבָרִים
 שֶׁהִמְצִיאוּ בְּעוֹלָם עַל יְדֵי חַכְמוֹת, כְּגוֹן סְאֵלִיטָרַע [חוֹמֵר גֵּלִם
 לַעֲשִׂיית מִתְּכוּת] וּפִילֹוֹוִיר [חוֹמֵר נַפִּיץ] וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וְהָיָה כָּל אֶחָד
 מִתְּפָאֵר בְּחַכְמָתוֹ.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקכ"ג - אמר מוהר"ש"ל "עך אנני מקוה שדף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
ז"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עָנָה שָׁם אֶחָד וְאָמַר: אֲנִי חָכָם יוֹתֵר מִכֶּם, כִּי אֲנִי חָכָם כְּמוֹ הַיּוֹם
וְלֹא הִבִּינוּ שָׁם מַה זֶה שְׂאוֹמֵר, שֶׁהוּא חָכָם כְּמוֹ הַיּוֹם וְאָמַר לָהֶם:
כִּי כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם יְכוּלִים לְקַבֵּץ אוֹתָם, וְלֹא יָהִיוּ מֵהֶם רַק
שָׁעָה אַחַת אַף עַל פִּי שֶׁכָּל חֲכָמָה וְחֲכָמָה הִיא נִלְקַחַת מִיּוֹם אַחֵר,
כְּפִי הַבְּרִיאָה שֶׁהָיָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם כִּי כָּל הַחֲכָמוֹת הַנִּלְקָחוֹת הֵם
הַרְכָּבוֹת (וְעַל כֵּן הַחֲכָמָה נִלְקַחַת מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁהָיָה בּוֹ אוֹתוֹ הַבְּרִיאָה שֶׁמִּפְּנֵי
הַהֲרָכָה) אַף-עַל-פִּי-כֵן יְכוּלִים עַל יְדֵי חֲכָמָה לְקַבֵּץ כָּל אֵלּוֹ הַחֲכָמוֹת
בְּשָׁעָה אַחַת אֲבָל אֲנִי חָכָם כְּמוֹ יוֹם שָׁלֵם (כָּל זֶה הִתְפָּאֵר אוֹתוֹ הַחֲכָם
הָאֲחֵרוֹן הַנִּלְקָחוֹת) עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי אֵלָיו: (הִינּוּ זֶה הַכְּבֹד פֶּה הַנִּלְקָחוֹת לְהַחֲכָם
הַנִּלְקָחוֹת) כְּמוֹ אֵיזָה יוֹם? (הִינּוּ כְּמוֹ אֵיזָה יוֹם אֶתָּה חָכָם) עָנָה וְאָמַר: (הַחֲכָם
הַנִּלְקָחוֹת) זֶה, (הִינּוּ זֶה הַכְּבֹד פֶּה) הוּא חָכָם מִפְּנֵי מֵאֲחֵר שֶׁשׂוֹאֵל כְּמוֹ אֵיזָה
יוֹם אֲבָל כְּמוֹ אֵיזָה יוֹם שֶׁתִּרְצוּ-אֲנִי חָכָם וְעַתָּה יִקְשֶׁה מִפְּנֵי מַה
זֶה שֶׁשׂוֹאֵל כְּמוֹ אֵיזָה יוֹם, הוּא חָכָם יוֹתֵר מִפְּנֵי, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא חָכָם
כְּמוֹ אֵיזָה יוֹם שֶׁיִּרְצֶה אֵךְ יֵשׁ מַעֲשֶׂה שְׁלֵמָה כִּי זֶה הָאִישׁ חֶסֶד
הָאֱמֶת הוּא בְּאֵמֶת אִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְהוּא (הִינּוּ זֶה הַכְּבֹד פֶּה) הוֹלֵךְ
וּמְקַבֵּץ כָּל הַחֲסָדִים שֶׁל אֱמֶת, וּמְבִיא אוֹתָם אֶל זֶה הָאִישׁ חֶסֶד
הָאֱמֶת וְעַקֵּר הַתְּהוּוֹת הַזְּמַן (כִּי הַזְּמַן בְּעֶצְמוֹ הוּא נִבְרָא) הוּא עַל יְדֵי
הַחֲסָדִים שֶׁל אֱמֶת וְזֶה הַכְּבֹד פֶּה הוּא הוֹלֵךְ וּמְקַבֵּץ כָּל הַחֲסָדִים
שֶׁל אֱמֶת, וּמְבִיא אוֹתָם אֶל זֶה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֱמֶת כְּנִלְקָחוֹת.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ו) במחצלת של קנים וקש ושיפה וגמי בין שהיא חלקה שהיא
ראויה לשכיבה בין שאינה חלקה שאינה ראויה לשכיבה אם היא
קטנה סתמא עומדת לשכיבה ומקבלת טומאה ואין מסככין בה
אלא א"כ עשאה לסיכוך: הגה דהיינו שרוב בני אותה העיר עושין אותה
לסיכוך (הרא"ש פ"ק דסוכה) ואם היא גדולה סתמא עומדת לסיכוך

ומסככין בה אא"כ עשאה לשכיבה (דהיינו שמנהג המקום לשכב עליה) וה"מ שאין לה שפה אבל אם יש לה שפה בענין שראויה לקבל אפילו אם ניטל שפתה אין מסככין בה: הגה במקום שנהגו לקבוע מחצלאות בגגין כעין תקרה אין מסככין בהם (כל בו): (ז) יש להסתפק אם מותר להניח סולם על הגג כדי לסכך על גביו: הגה ולכן אין לסכך עליו ואפילו להניחו על הסכך להחזיקו אסור והוא הדין בכל כלי המקבל טומאה כגון ספסל וכסא שמקבלין טומאת מדרם. (מהרי"ל): (ח) לחבר כלונסאות הסוכה במסמרות של ברזל או לקשרם בבלאות (פי' חתיכות של בגדים בלויים) שהם מקבלים טומאה אין קפידא: (ט) כל מיני אוכלים מקבלים טומאה ואין מסככין בהם: (י) ענפי תאנה ובהם תאנים וזמורות ובהם ענבים אם פסולת מרובה על האוכל מסככין בהם ואם לאו אין מסככין בהם ואם קצרם לאוכל יש לידיים תורת אוכל לקבל טומאה וצריך שיהא בפסולת כדי לבטל האוכל והיד ואם קצרם לסיכוך אז אין לידיים תורת אוכל ואדרבה הם מצטרפים עם הפסולת לבטל האוכל ואם קצרם לאוכל ונמלך עליהם לסיכוך אין המחשבה מוציאה הידות מתורת אוכל עד שיעשה בהם מעשה שניכר שרוצה אותם לסיכוך כגון שידוש אותם: (יא) מסככין בפינוג"ו הנקרא בערבי שומר (והוא מאכל בהמה ואין בני אדם אוכלים אותו אלא לרפואה). (רבינו ירוחם נ"ח ח"ב וכל בו): (יב) סיכך בירקות שממהרין לייבש אף על פי שפסולים לסכך מפני שמקבלים טומאה אין דינם כסכך פסול לפסול בארבעה טפחים אלא כאויר חשיבי לפסול בשלשה ואם אין דרכם לייבש דינם כסכך פסול ופוסלים בד' טפחים: הגה וכל מה שדרכו לייבש בתוך שבעה מיד דיינינן ליה כאילו הוא יבש (ר"ן פ"ק דסוכה) והוי אויר ופוסל בשלשה אפילו מן הצד: (הגהות מיימוני פ"ד דסוכה): (יג) כל דבר המחובר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -

אין מסכנין בו ודינו כדין האילן: (יד) יש דברים שאסרו חכמים לסכך בהם לכתחלה והם מיני עשבים שאינם ראויים לאכילה ואינם מקבלים טומאה וריחם רע או שנושרים עליהם דחיישינן שמא מתוך שריחן רע או שעליהן נושרים יצא מן הסוכה: (טו) וכן אסור לסכך בחבילה מפני שפעמים שאדם מניח חבילתו על גג הסוכה ליבשה ואח"כ נמלך עליה לשם סוכה ואותה סוכה פסולה משום תעשה ולא מן העשוי בפיסול וגזרו על כל חבילה אטו זאת וכיון שמפני זה אסרוהו לא הוצרכו לאסור אלא בחבילה שדרך ליבשה ואין זה בפחות מכ"ה קנים הילכך כל חבילה שהיא פחותה מכ"ה קנים מותר לסכך בה ואם כ"ה קנים או יותר הבאים מגזע אחד וקשרם בראשם השני אינה נקראת חבילה כיון שעיקרן אחד ואם אגד עמהם קנה אחר ויש בין שניהם כ"ה הויא חבילה: הגה וכל חבילה שאינה קשורה משני ראשיה שיכולין לטלטלה כך אינה חבילה ומותר לסכך בה. (ב"י בשם הפוסקים): (טז) חבילה שאין קושרים אותה אלא למכרם במנין ומיד כשיקננה הקונה יתירנה אינה חבילה: (יז) אם סיכך בחבילה והתירה כשרה כיון שאין איסורה אלא משום גזירה אבל חבילה שהעלה ליבש ונמלך עליה לסיכוך שפסולה מן התורה אינה ניתרת בהתרה אלא צריכה נענוע:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תל: וְאַזְכֶּה לְהֵיזֹת שְׂמִיחַ בְּכָל לֵב, וְלִשְׂמִיחַ גַּם אַחֲרֵי, לְשִׂמְחַ כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּשִׂמְחַת פְּוֵרִים בְּחֻדּוֹת רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית בְּאֶפֶן שִׂיחִיָּה לְךָ לְנַחַת וְלְרָצוֹן, וְתִקְבֵּל שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִשְׁתִּיתֵינוּ וְשִׂמְחוֹתֵינוּ בַּפְּוֵרִים הַקְּדוֹשׁ וְנִזְכֶּה גַּם עִתָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְהֵנָּם הַגְּדוֹל

וְהִישׁוּעָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל פּוּרִים, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְעַקֹּר וּלְבַטֵּל
 מֵאֵתֵנוּ קְלַפֵּת הַמָּזַן עִמְלֵק וְזִהְמָתוֹ הַגְּדוֹלָה וְלִמְחֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן
 הָעוֹלָם, וּלְטַהֵר עֲצָמֵנוּ מִזִּהְמָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה,
 וְלַהֲמִשִּׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׂמִיחַת
 פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָהּ, לְשִׂמְחַת תָּמִיד בְּךָ בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה
 בְּאַמֶּת וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקִדְשֵׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה, וּלְקִדְשֵׁת
 פְּסַח בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְיִקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב:
 "כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תְּפִלָּה לַח תְּלֹא: {מיוסד ע"פ תורה עז} יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי
 וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַהֲיֶה בְּעֲזָרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנֵי לְשִׁבְרַת אֲכִילָה לְגִמְרֵי,
 שְׂאִזְכָּה שְׂתַהֲיֶה אֲכִילָתִי וְשִׂתִּיתִי בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּעֵתוֹ
 וּבְזִמְנוֹ "בַּמֶּדֶה וּבַמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה", כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּגְשֶׁת וּבָאָה אֵל הָאָדָם לְעַת
 הָאֲכָל דִּיקָא וְאַשְׁבַּע עַל הַשְּׁלֶחַן בְּשַׁעַת סְעוּדָה בְּאִימָה וּבִירְאָה
 גְּדוֹלָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד וְעַל יְדֵי זֶה תִזְכְּנֵי בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהַמְתִּיק
 וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים, וְכָל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל
 בְּנֵי בֵיתִי, וּמֵעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כִּי אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת כָּל עֲמָלָנוּ
 וְלַחֲצָנוּ, אֶת כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵי הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְעֵצָם שְׁפָלוֹת דַּעֲתָנוּ, קִשָּׁה לָנוּ לְסָבֵל הַצַּעַר
 וְהַיִּסּוּרֵיךָ שֶׁל כָּל יוֹם וְיוֹם:

תֵּלֵב: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְזָכְנוּ לְהַתְעוֹרֵר מֵעֲתָה לְהַמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ קִדְשֵׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֵאת שָׁמַיִם
 בְּאַמֶּת, וְתַהֲיֶה יְרֵאתְךָ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא וּבְפִרְט בְּשַׁעַת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקכו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אֲכִילָה תִזְכְּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְאָכַל בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה עַד שְׁנִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תָּמִיד בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה אֶת הַיְרָאָה הַקְּדוֹשָׁה
הַנִּנְשֵׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם אֲזוּ וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְבִטֹּל וּלְהַמְתִּיק כָּל
מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְכָל הַדֵּינִים שְׁבַעְעוֹלָם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֻּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה תִזְכְּנוּ לְעֵלוֹת מִבְּחִינַת מַדְרַגַּת חַי לְמַדְרַגַּת
אָדָם דְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת, שֶׁהוּא גֶדֶר מְדַבֵּר וְנִזְכֶּה לְדַבּוֹר דְּקִדְשָׁה תָּמִיד
וְתִזְכְּנוּ לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד שְׁנִזְכֶּה לְעֵלוֹת וּלְהַכְלִיל
בְּבְחִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, שְׁנִזְכֶּה לְבְחִינַת שְׁכִינָה מְדַבְּרַת מֵתוֹךְ
גְּרוּנָנוּ:

תלג: רבוננו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל לפי גודל רחמיך
וּחֲנִינוּתִיךָ, אין שום דבר רחוק כי בְּאַמֶּת יִדְעֵתִי אֲשֶׁר לְפִי שְׁפָלוֹת
פְּחִיתוֹת מַדְרַגָּתִי, אין לי פה לדבר ולבקש אֲפִלוּ עַל דְּבַר קָטָן
שְׁבַקְטָנִים, ואין שום דבר קִדְשָׁה שְׁבַעְעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה עֲצוּם וְנִשְׁגָּב
וּמְרוּמָם וּמְרָחֵק מִמֶּנִּי בְּתַכְלִית הַהִתְרַחֲקוּת וְהַתְּרוּמָמוֹת אֲשֶׁר
אֵי אֲפֹשֶׁר לְבַאֵר אֲבָל כְּבָר שָׁמַעְנוּ מִרְחוֹק גְּדֻלָּתְךָ וְעֲנִיּוֹתְךָ
וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים בְּלִי שְׁעוֹר, וּמַעַט רָאִיתִי בְּעֵינַי עַל כֵּן יֵשׁ
לִי גַם כֵּן תִּקְוָה וּפְתִחוֹן פֶּה לְשֹׁאֵל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אֲפִלוּ עַל הַמְּדַרְגָּה
הַגְּדוֹלָה שְׁבַגְדוֹלוֹת, כי אין דבר נִמְנַע מִמֶּךָ, וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֹא כָּל
דְּבַר, "הֵן כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בְּרָאֲתָ
עוֹלָמְךָ כִּדֵי לְהִרְאוֹת טוֹבְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְכָל הַחַפְצִים
וּמִשְׁתוֹקְקִים לְקַבְּלָם, וְכָל מֵה שֶׁאֲנִי רְחוֹק וְחַיֵּב בְּיֹתֵר, יִתְגַּלֶּה
בְּיֹתֵר עַל יְדֵי דִיקָא רַב טוֹבְךָ וְחַסְדֶיךָ וְחֲנִינוּתִיךָ אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר
גְּדֻלָּתְךָ, וּבְשִׁבִיל זֶה בְּרָאֲתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם כִּי לֹא יִתְגַּלֶּוּ נִזְרָאוֹת
נִפְלְאוֹת טוֹבְךָ וְחַסְדֶיךָ עַל יְדֵי שֶׁאֲתָה גּוֹמֵל חֶסֶד וְטוֹב לְצַדִּיקִים
אֲמֵתִים הָעוֹבְדִים אוֹתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ

בְּאַמַּת, כִּי הֵם זֹכִים לְמַה שְּׁזֹכִים עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים אֲבֵל
בְּאִישׁ כְּמוֹנִי יִתְגַּלּוּ דַרְכֵי טוֹבָה וְחֶסֶדֶיךָ וְרַחֲמָנוּתֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ
הַנּוֹרְאִים וְנִפְלְאִים וְנִשְׁגָּבִים מְכֹל הַשָּׁכְלִיזוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
וּמִסְפָּר, כְּשֶׁתִּקְרַב מְרַחֵק וּפְגוּם וְחַיֵּב כְּמוֹנִי אֱלֹהֶיךָ תִּתְבַּרְךָ, "כִּי
יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עֲלָיִ", עֲזַרְנִי עֹזֵר דְּלִים, הוֹשִׁיעֵנִי בְּעַל
הַיְשׁוּעוֹת, "אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי
כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":